

SYLLABUS

1. Puni naziv nastavnog predmeta:

TRETMAN MUCANJA I POREMEĆAJA SA SLIČNOM SIMPTOMATOLOGIJOM

2. Skraćeni naziv nastavnog predmeta / šifra:**3. Ciklus studija:**

2

4. Bodovna vrijednost ECTS:

7

5. Status nastavnog predmeta: Obavezni Izborni**6. Preduslovi za polaganje nastavnog predmeta:**

izvršene predispitne obaveze

7. Ograničenja pristupa:

studenti II ciklusa studija

8. Trajanje / semestar:

1

1

9. Sedmični broj kontakt sati:

9.1. Predavanja:

3

9.2. Auditorne vježbe:

0

9.3. Laboratorijske / praktične vježbe:

1

10. Fakultet:

Edukacijsko-rehabilitacijski

11. Odsjek / Studijski program:

Logopedija i audiologija/Logopedija

12. Odgovorni nastavnik:

Dr.sc. Lejla Junuzović-Žunić, vanredni profesor

13. E-mail nastavnika:

lejla.junuzovic@untz.ba

14. Web stranica:

www.erf.untz.ba

15. Ciljevi nastavnog predmeta:

Cilj ovog predmeta je proširivanje i produbljivanje znanja i vještina iz oblasti tretmana poremećaja tečnosti govora, mucanja i drugih poremećaja sa sličnom simptomatologijom. Studenti će biti osposobljeni za primjenu različitih i adekvatnih metodskih pristupa u tretmanu osoba sa pomenutim poremećajima.

16. Ishodi učenja:

Nakon uspješno savladanog predmeta studenti će moći:

- Primijeniti savremene pristupe i metode logopedskog tretmana sa osobama koje mucaju i osobama koje imaju poremećaje sa sličnom simptomatologijom.
- Identificirati faktore koji utiču na rezultate terapije kod djece i odraslih
- Primijeniti adekvatne pristupe i metode u tretiranju mucanja kod djece sa dodatnim poteškoćama govora i jezika;
- Ukazati na značaj i važnost samopomoći i grupne pomoći osobama koje mucaju, kao dodatnog elementa, u terapiji mucanja;
- Savjetovati djecu koja mucaju i njihove roditelje.

17. Indikativni sadržaj nastavnog predmeta:

Identificiranje i smjernice za rad sa mlađom djecom koja mucaju; Faktori koji utiču na tretman i rezultate terapije osoba koja mucaju i osoba sa poremećajima koji imaju sličnu simptomatologiju; Strategije i tehnike za procjenu mucanja kod odraslih i logička utemeljenost tretmanskog pristupa; Indirektni tretmanski pristupi za ranu intervenciju kod osoba sa razvojnim mucanjem; Pravila programa fluentnosti za djecu školske dobi koja mucaju; Savjetovanje djece koja mucaju i njihovih roditelja; Jezička razmatranja kod razvojnog mucanja; Procjena i tretman bilingvalnih govornika koji mucaju; Intenzivni tretman mucanja kod adolescenata i odraslih; Samopomoć i grupna pomoć kao dopuna tretmanu mucanja; Razmatranje upotrebe lijekova u tretmanu mucanja; Razumijevanje i tretiranje brzopletosti; Simptomatologija i tretman neurogenog mucanja, Samokontrola u tretmanu mucanja; Naučno-istraživački rad u teoriji i praksi sa osobama koje mucaju i poremećajima sa sličnom sličnom simptomatologijom.

18. Metode učenja:

Kao stilovi učenja preferiraju se: vizuelni, auditivni, verbalni, društveni i samostalni. Najznačajnije metode učenja na predmetu su:

- Predavanja uz upotrebu multimedijalnih sredstava, tehnika aktivnog učenja i uz aktivno učešće i diskusije studenata;
- Praktične vježbe i praksa u ustanovama u kojima se sprovodi logopedska dijagnostika i tretman osoba koje mučaju i osoba sa poremećajima slične simptomatologije;
- Priprema i izlaganje grupnih i individualnih seminarskih radova

19. Objašnjenje o provjeri znanja:

Nakon polovine semestra studenti pismeno polažu mini test (prvi međuispit) koji obuhvata do tada obrađenu tematiku sa predavanja i vježbi. Test se sastoji od zadataka višestrukog izbora, alternativnih zadataka i zadataka jednostavnog dosjećanja. Svaki tačan odgovor boduje se sa 1 bodom, odnosno student na prvom međuispitu može ostvariti maksimalno 10 bodova. Nakon završetka semestra studenti pismeno polažu mini test (drugi međuispit) koji obuhvata obrađenu tematiku sa predavanja i vježbi iz drugog dijela semestra. Test se sastoji od zadataka višestrukog izbora, alternativnih zadataka i zadataka jednostavnog dosjećanja. Svaki tačan odgovor boduje se sa 1 bodom, odnosno student na drugom međuispitu može ostvariti maksimalno 10 bodova. Oba mini testa polažu svi studenti na predmetu istovremeno čime je postignuta ujednačenost nivoa znanja koje se testira, kao i uslovi pod kojima student polaže ispit. Završni ispit je usmeni. Na usmenom ispitu student odgovara na tri izvučena pitanja iz tematike predmeta obrađene na predavanjima i vježbama. Maksimalan broj bodova koji student može ostvariti na usmenom ispitu je 50. Da bi student položio predmet mora ostvariti minimalno 54 kumulativna boda od čega minimalno 25 bodova na završnom usmenom ispitu.

20. Težinski faktor provjere:

Ocjena na ispitu zasnovana je na ukupnom broju bodova koje je student stekao ispunjavanjem predispitnih obaveza i polaganjem ispita, a prema kvalitetu stečenih znanja i vještina i sadrži maksimalno 100 bodova, te se utvrđuje prema slijedećoj skali bodovanja:

-PREDISBITNE OBAVEZE

Prisutnost na predavanjima i vježbama: 0-10 bodova (student može opravdano izostati sa 20% nastave),

Aktivnost studenta: 0-10 bodova,

Seminarski rad: 0-10 bodova,

Mini testovi: 0-20 bodova

-ZAVRŠNI ISPIT: 25-50 bodova

21. Osnovna literatura:

- Contre ED, Curlee RF (2007) Stuttering and Related Disorders of Fluency. Thieme Medical Publishers, Inc.
- Onslow M, Packman A & Harrison E (2003) The Lidcombe Program of Early Stuttering Intervention. Overview of the Lidcombe Program. Austin, TX.
- Peters TJ & Guitar B (1991) Stuttering: An Integrated Approach to its Nature and Treatment. Baltimore: Williams & Wilkins.
- ST. Louis KO (2015) Stuttering Meets Stereotype, Stigma and Discrimination. Morgantown: West Virginia University.

22. Internet web reference:

- http://sydney.edu.au/health_sciences/asrc/clinic/parents//lidcombe.shtml
- www.asha.org

23. U primjeni od akademske godine:

2016/17

24. Usvojen na sjednici NNV/UNV:

28.04.2016